

Derimod er det, der foreligger, det store, det for hele Monarchiet vigtige Spørgsmaal, om Rigsdagen vil beslutte, at Grundlovsindsfrænkningen skal træde i Kraft og derved indirecte give sit Samtykke til Udkastet til Fællesforfatningsloven i det Hele, og dette Spørgsmaals Besvarelse afhænger vissefælgelig igen deraf, om man anseer Udkastet til Fællesforfatningsloven, saaledes som det af Kongen er bifaldet, for at være af en saadan Betskaffenhed, at man kan give dette indirecte Samtykke, eller om man finder det saaledes, at man maa paatage sig Ansvar for at skyde det fra sig.

Under denne Sagens Stilling maatte Ministeriet ansee det for rettest at indfrænke Meddelelsen af de nævnte Dplysninger til de Hovedbestemmelser, de Hovedpartier i Forfatningsloven, af hvis Bedømmelse det dog maa afhænge, om det Hele bør staae eller falde. De enkelte Bestemmelser derimod, som man enten maatte kunne vente vilde blive ubestridte, eller som vare af saadan mindre Betydning, at man ikke vel kunde tænke, at en afvigende Mening med Hensyn til samme skulde føre til det Heles Forkastelse, meente man først at burde belyse og begrunde, naar Saadant ønskedes fra Thingenes Side. Dette er, som sagt, skeet i det andet Thing med nogle, dog meget saa Bestemmelser, udenfor dem, som oprindeligt vare omhandlede og belyste af Regjeringen. Ministeriet har derpaa saa aabent, som det har kunnet, meddeelt Forklaringer med Hensyn til slige enkelte Bestemmelser, og Ministeriet skal nu forholde sig paa samme Maade i dette høitærede Thing. Det skal ikke tilbageholde de Forklaringer og Dplysninger, som det finder sig opfordret og beføiet til at meddele, og hermed vil jeg altsaa afvente, hvilke Betæneligheder imod Fællesudkastet der her ville blive fastholdte og Grundene derfor.

Tiemroth: Idet det er faldet i min Lod at aabne Discussjonen i denne Sag paa Thingets Side, skal jeg tillade mig at udtale et Par Ord om min personlige Stilling her i Thinget, baade for Sagens egen Skyld og ogsaa for min egen Skyld. Jeg troer at skyldte at anføre, at jeg ikke hører til noget

Parti her i Thinget, aldrig har hørt dertil, og sandsynligt heller aldrig vil komme til at høre til noget Parti. Grunden dertil er ikke, at jeg ikke ligesaavel som ethvert andet Medlem kan underordne mig; men jeg har ikke kunnet underordne mig i den Grad, som det har været fordret her, for at høre til noget Parti. Jeg har ikke kunnet underordne min Ansværelse af hvad jeg troede var af offentlig Interesse under de Ansværelser, der ofte som Parti-Interesser forekom mig at blive satte istedetfor den offentlige Interesse, og derfor har jeg ikke hørt til noget Parti, og saalænge det forekommer mig, at Sagerne gaae i den Retning, vil jeg heller ikke kunne komme til at høre til noget Parti, men, at jeg kan underordne mig, derpaa vil jeg tillade mig, at anføre et Exempel. Der er, næst den Afgørelse, som enhver Underfaat skylder Kongen, og som gaaer fremfor Alt, ingen Mand i det danske Land og danske Rige, som jeg nærer større og inderligere Høiagtelse for, end den afgaaede Minister: Geheime-Conferentsraad Ørsted; jeg nærer denne Afgørelse for ham, ikke fordi jeg i Alt samstemmer med ham, og ikke, fordi jeg kender ham personlig, thi jeg har aldrig staaet i noget personligt Forhold til ham, men fordi jeg har studeret denne Mand's Virksomhed og finder, at saa Mand eller Ingen, som jeg kender, har udrettet saa meget Godt for Danmark som han, ved Siden af det Meget, man kan have at dable. Men, uagtet jeg nærer denne inderlige Pietet for ham, er der dog maaskee kun Saa, som er traadt saa skarpt op imod ham som netop jeg. Jeg ansværelse dette, fordi jeg maaskee snart vil komme i Debat med en af vore nærværende høitærede Ministre, for hvem jeg nærer særdeles Høiagtelse og Belivillie, men for hvilken jeg ikke kan skyde Sagen tilside, og fordi jeg haaber, at denne Udtalelse skal gjøre, at vi kunne staae som ærlige Kæmper ligeover for hinanden, fordi jeg haaber, at der ved en Smødefømmen fra begge Sider og en Discussjon om Sagen, der trænger tilbunds, dog endnu kan være Mulighed for, at man kan komme til en heldbringende Løsning af Forholdet. Det var det jeg ønskede at sige om min personlige Stilling. Jeg skal nu gaae over til Sagen selv,